

- Presó Puig de les Basses -
cel. la 25.
- Fàgues - Setembre 2018

Companys i companyes:

Primer de tot un gran agrairment per pensar en mi i reivindicar-me. Porto més de 200 dies encarcada de llibertat, és veritat que ara més a prop de cosa, de la família i la gent que estimo, i en una presó de construcció moderna. Tot això, m'ha representat canviar els ferrellats manuals per portes automàtiques que s'obren i es tanquen segons normes de seguretat i baixada de cel.la del sistema penitenciari, canviar murs grisos encimbellats de filferro, amb parets de color integrades al paisatge però que jo no puc veure perque estic a dius. He canviat molts trams de distància pels que em visiten per meus, però la manca de llibertat, la manca d'autonomia personal per prendre decisions del dia a dia, la monotonía de meus decisions i dormir, la manca de responsabilitats i finalment la manca de identitat personal perque tens la sensació que t'has convertit en una més de les internes que tens com a referència el número de la cel.la, que tens com el mateix a Fàgues qualcalà Més. Són presos i sóc una persona presa i sense llibertat.

Ara comparteixo mòdel amb 34 internes, en una presó de 800 persones on els altres són homes, el que implica que sovint la igualtat continua sent una il·lusa com en molts moments; llocs de la vida. Intento estar ferma, sovint gràcies al que he après de molt de vosaltres i de ben

segur del meu pas pel sindicalisme actiu, quelcom que mai pot ser en temps ni ena professió, sinó una manera de viure.

Nosaltres, som els descendents d'aquells que el 1988 van organitzar-se. Classe lluitadora, amb passió per la democràcia i la llibertat, amb una ferma actitud de defensar els drets individuals, col·lectius i globals que va més enllà de la defensa laboral. Som sindicats de classe que entenem la representació sindical en els llocs de treball però que també l'extenem en la defensa a l'estat de benestar; a una societat pacífica democràtica, amb llibertat, justícia i fraternitat. Sabem que la pau social no s'imposa a força de balles, d'intimidacions, empresonaments i processos judiciais. La pau social es basa en el respecte a la voluntat popular i en el dret al poble a decidir lliurement el seu futur, el desenvolupament de la democràcia i el respecte als drets humans. Això és el que defenso i defensaré, aquí, ara i demà.

Dic nosaltres perque en moments de dificultat sempre hi ha una persona de la UGT capaç d'ajudar, això ho havia dit moltes vegades quan era secretaria de la UGT comarques gironines i me'n sentia orgullosa d'explicar-ho. Som com una gran família defensant els drets. Ara, tot i la dificultat del lloc on em trobo ho he pogut vivenciar clarament. A Madrid, els primers dies a la presó, molt difícils per mi, se'm va acostar una noia, en el pati, i em va dir:

"Yo estoy en la Junta de Personal como UGT, cualquier cosa que necesites estoy aquí para ayudarte. Sé que

eres vegetista". Haig de dir-vos que se'm veu il·luminar els ells, em vaig sentir estimada en un moment en què tot era fosc, va ser la primera llum en un camí negre que encara devia. Dies més tard, em vaig adonar que un funcionari havia canviat el calendari de la quixeta del mòdel per un de la UGT. Em va dir. "Que ríamus que sepieses, que aquí, també algunes sorpreses teves, que no s'esperava, t'agradaran! de la UGT com a tu".... Em vaig emocionar!

Rebo cartes d'alguns de vosaltres. M'heu anat informant d'accions i activitat sindical, alguns m'envieu firs i tot llibres o papers perfumats a dies les cartes. Sapiguem que em feu el dia i l'estada més agradable. Us ho agradeixo de tot cor.

A la presó continuem fent allò que vaig aprendre de vosaltres, continuem reivindicant pels drets. A Madrid, van arribar aconseguir una tovallola gran i aquí a Pujig de les Basses en el mòdel de dones avui reivindicant millors. De moment han aconseguit poder tenir les mateixes 3 hores de piscina a la setmana que els homes i poder comprar crema cosmètica una vegada al mes. i poder comprar crema cosmètica una vegada al mes. Semblan banyades, però són petites satisfaccions que sembla just en el seu col.lectiu. En l'aprenentatge es troben també el jo i els vosaltres. Sempre és algú qui aprièu. I sempre és amb altres com apriuen. Des del punt de vista dels aprenentatges, el present no és l'actualitat ni el passat està tacat.

Sabem que la nostra realitat no és estàtica, que es transforma, però que li ha una marca en el caràcter de cada persona, en el fer del dia a dia, que ve de la gent amb la que has conegut i per mi sou rosaltres. Sois, hereu estat i seriu la marca. La Comunitat UGT.

Com a UGT hereu estat sempre en les grans fites de les conquestes laborals i socials al llarg del temps, però en aquests darrers anys també hereu apés d'altres moviments, per exemple, alguns amb el moviment zapatista van apondre que volien crear molts més pacífics i lliures del "mandar obedeciendo", amb el moviment okupa que es podien obrir espais de vida en ells més socialment, amb l'autiglobalització van posar paraleles a "un altre món és possible", amb el moviment contra la guerra van adonar-se que les plataformes neixen i muren i que el sindicat hi sou tots poden col.laborar; i que cada un ens deixa una petita herència que serviu al nostre sindicat per ser més plens.

Gràcies per pensar en mi. Reivindiquem els drets civils, els drets polítics i democràtics, la llibertat d'expressió, d'opinió i fins i tot la de dissidència perquè volem una societat lliure, democràtica amb justícia social.

Gràcies per reivindicar-me. Per no oblidar-me i per fer-me sentir que totes i tots som part d'en tot. Si que la UGT hi és i serà en la defensa dels drets civils i socials, a nivell individual i com a organització.

Una gran aliada lila
d'una vegetista
maucada de llibertat
ara per ara.



Dolores Bassa i Coll